

Abattoir Fermé

SNUFF / INDEX 1

Snuff / Index 1 is de eerste in een nieuwe cyclus van werk en wordt voorlopig gevolgd door *Index 2: State of Waste/Farce* en *Index 3: I Am Become Death/Ah Pook*.

De INDEX-trilogie is een poging om het archief en de elementen waar Abattoir Fermé eerdere theatrale werelden (*Tourniquet, Mythobarbital,...*) mee creëerde, te catalogiseren. Een allesomvattende index die de bouwstenen van het Abattoiruniversum oplijst, ordent, ontleedt, extrapoleert en uitpuurt. Verspreid over drie nieuwe producties zullen de makers van Abattoir Fermé d.m.v. het associëren van theatraaliteit, een filmisch vocabularium, collectieve nachtmerries en het arbitraire van het reële proberen om gestalte te geven aan de droom van een oud, een nieuw en een utopisch universum.

"Over time, the trilogy is indeed intended to offer a catalogue of the things we reckon are good. Those things have gradually become well known. I'm crazy about horror, plastic, fetishes, death, the history of art... so those things will all be there again, but we will try to present them as keenly as possible. SNUFF (INDEX 1) is in line with the silent shows we have put together in recent years. I want to arrive at an ultimate distillation in it.

SNUFF was put together with minimal resources: it depends on the actors. There are just about no sets and only a few props. With those, however, we set out to create a whole world."

- Stef Lernous in interview met Michaël Bellon, BDW, 17 april 2009.

Met een atypische economie aan set en middelen en gedragen door huiscomponist Krengs radicale soundtrack dompelt *Snuff* de toeschouwer onder in een universum van gestileerde moord en onderhuidse passie. Een woordloos, kaleidoscopisch ritueel over moord en dood doorheen de cultuurgeschiedenis, met voorliefde voor cinematografische beelden en de grens tussen esthetiek en kitsch.

Uit de pers :

*** spoiler alert ***

De duistere muziek van Kreng en de belichting geven de scènes een filmische kwaliteit die karakteristiek is voor de beeldtaal van Abattoir Fermé. Wit geschminkt met een verbeterd grimas en overgoten met bloed, creëren de performers cartooneske stills. Met de overheersende kleuren wit, zwart en rood is de voorstelling esthetisch erg behaaglijk.

Symbolisch gezien wordt er onder andere gerefereerd naar moord omwille van macht, omwille van lust, omwille van de wetenschap en omwille van religie. Er kunnen associaties worden gemaakt met 'Macbeth', 'De Anatomieles' van Rembrandt en religieuze symboliek. In de uitvoering wordt voortgebouwd op de regisseurs (Stef Lernous) fascinatie met horror en fetisjisme. Als de nieuwe koning wordt gekroond na zijn voorganger te hebben vermoord, wordt door middel van rook, lakens, bloed en angstaanjagend spel de scène vervreemd tot een horror-beeld dat niet onderdoet voor een 'Carrie' of 'Exorcist'. Daarnaast spelen de choreografiën met de grens tussen theateraal expressivisme en fetisjistisch voyeurisme wat al met al zorgt voor een beklemmende en beroerende voorstelling.

- Theatercentraal, 27 april 2009

Door de herkenbaarheid en directheid van de beelden is een verhalend kader overbodig geworden. De beelden die zich vasthechten op lichamelijke angsten maken de voorstelling bij een onbevangen overgave tot een bijzondere intuïtieve ervaring. In een nieuwe trilogie bijt 'Snuff / Index 1' gruwelijk de kop af van een poging om de ondertussen zeer herkenbare theatertaal van Abattoir Fermé te catalogiseren en uit te puren. Met de tekstloze en filmische montage in de lijn van eerdere voorstellingen als 'Tourniquet' is regisseur Stef Lernous daar in dit eerste deel bijzonder goed in geslaagd. Actie wordt herleid tot niets dan moord, kleur tot zwart en rood, attributen tot een reeks moordende messen en karakters afgevlakt tot holle psychopaten zonder de minste motivering. Door alle theatrale elementen tot een minimum te reduceren en heel hard te betrekken op het centrale snuff-gegeven ontstaat inderdaad een heel erg pure en gebalde voorstelling. (★★★★★)

- Cutting Edge, 24 april 2009

Als theater goed is, vind ik het beter dan wat ook... Als het slecht is is het vaak meteen zo écht slecht dat ik er ook nu nog, in de aanschijn des doods, spontaan jeugdpuisten van krijg. Maar bij het Mechels wereldensemble Abattoir Fermé valt het zelden tegen.

Wat die mooie bende rond Stef Lernous doet, ligt me al een decennium nauw aan het hart en voor hun nieuwe voorstelling Snuff voelde ik ook niets anders dan liefde en respect. De mannen en vrouwen van dit gezelschap brengen op het eerste gezicht een pakkende pantomime vol sprookjes uit de wereld van het komische duo Eros en Thanatos, maar voor wie even wil doordenken snijdt hun schijnbare spelerei roch vaak erg diep.

Ik kijk ernaar zoals ik als kind naar de dood van de moeder van Bambi keek: met pijn in het hart, angst om lijf en leden maar ook met veel gedempte vreugde en diepe dankbaarheid dat ik erbij mocht zijn.

- Marc Didden in De Morgen, 8 mei 2009

"Deze voorstelling [staat] model voor de kitsch en kwatsch van het moderne theater (...) de slechtste voorstelling van het seizoen (...) En geroekt dat er wordt! (...) De acteurs, twee vrouwen en een man, zijn te beklagen. Hun acteerprestatie heeft de kracht van het werk van een verzetsgroep in een gevangenkamp geleid door beulen."

- de altijd grappige Guido Lauwaert in Knack, 24 april 2009

Credits:

Regie Stef Lernous || **Spel** Chiel van Berkel, Tine Van den Wyngaert, Ruth Becquart ||
Muziek Kreng || **Kostuums** Margerita Sanders || **Decorontwerp en -uitvoering, licht** Leo de Nijls || **Licht, techniek** Sven Van Kuijk || **Dramaturgie, productie** Nick Kaldunski, Nathalie Tabury || **Producenten** Abattoir Fermé i.s.m. Kaaitheater, kc nOna, Campo, Théâtre de l'Ancre & met de steun van de Vlaamse overheid.

www.abattoirferme.be